

какво да види младоженецът: толкова красива била невястата, че лицето и светело като самото Слънце. Косата и била дълга, очите и – прекрасни... Нито ръката и била счупена, нито кракът.

Младият ром се обърнал на една страна и излязъл от стаята. Отишъл при бащата на момичето и му казал:

– Защо ме излъга, чорбаджи? Аз вдигнах булото и като видях колко е красива дъщеря ти, не можах да изтрая – обърнах се на другата страна и излязох. Тя не само че не е грозна, но е прекрасна; не е сляпа, не е със счупена ръка и не е куца. Защо ме излъга?

Чорбаджията се усмихнал и отговорил:

– Не съм те излъгал, синко! Моята дъщеря наистина е сляпа, със счупена ръка и куца. Тя винаги е била сляпа за хорското зло и не вижда зло в сърцето си. Моята дъщеря е със счупена ръка – защото досега не е хващала под ръка някой момък, била е запазена единствено за своя жених, за тебе – затова ти казах, че е със счупена ръка. Моята дъщеря също така е куца, със счупен крак – защото не е ходила от къща на къща да клюкарства и да злослови, но винаги от където е минавала е носела добро на хората.

Затова ти я давам, синко, защото когато ти дойде да ми донесеш тази ябълка аз видях в твоите очи едно момче с чисто сърце и исках моята дъщеря да се ожени за такъв момък.

Като чул тези думи, ромът много се зарадвал, прегърнал свекъра си и заживели щастливо.